

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/92/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615205138
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5615205138.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka, členov senátu JUDr. Jána Burika, JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci navrhovateľa: Y. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom N. Q., U. XXXX/X, zastúpeného JUDr. Bohuslavom Gelatkom, advokátom so sídlom C., W. L. XX, proti odporkyni: E. U., nar. XX. X. XXXX, bytom N. Q., U. S. XX/XX, zastúpenej JUDr. Zuzanou Medveckou, advokátkou so sídlom N. Y., J. XXX, o zníženie výživného na plnoleté dieťa, na odvolanie odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 5C/186/2015-79 zo dňa 16. 9. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým znížil výživné m e n í tak, že rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 24. 11. 2011 č.k. 7C/211/2011-71 v časti o výživnom na E. U. m e n í tak, že navrhovateľ j e p o v i n n ý prispievať na výživu odporkyne znížené výživné v sume 130,- eur mesačne vždy do 15. dňa príslušného kalendárneho mesiaca vopred od 6. 5. 2015.

Vo zvyšnej časti návrh na zníženie výživného z a m i e t a .

Ostatné výroky odvolaním nenapadnuté o s t á v a j ú nedotknuté.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Liptovský Mikuláš zmenil predchádzajúce rozhodnutie o výživnom na E. U. zo dňa 24. 11. 2011 tak, že výživné znížil na sumu 120,- eur mesačne od 6. 5. 2015. Ďalším výrokom zastavil konanie o zníženie výživného o sumu 60,- eur mesačne a vo zvyšnej časti návrh na zníženie výživného zamietol. Rozhodnutie o trovách konania si vyhradil na samostatné uznesenie. Prvostupňový súd rozsudok zdôvodnil s poukazom na ust. § 62, § 75, § 77, § 78 Zákona o rodine, ako aj ust. § 96 O.s.p., resp. § 151 ods. 3 O.s.p., keď konštatoval, že od poslednej doby stanovenia výživného došlo k zmene pomerov na strane oboch účastníkov. Naposledy súd rozhodoval o výživnom pri rozvoде manželstva rodičov odporkyne, pričom navrhovateľ sa zaviazal na základe schválenej rodičovskej dohody prispievať na výživu odporkyne sumou 200,- eur mesačne a na maloletú W. U. sumou 150,- eur mesačne. V čase rozvođu ukončil živnostenské oprávnenie, v súčasnej dobe pracuje ako vodič nákladnej dopravy. Odporkyňa je študentkou dennej formy štúdia na Vysokom učení technickom v Brne, pričom v minulosti vykonávala na základe dohody o brigádnickej činnosti prácu. Pre zmenu rozhodnutia mal súd preukázané, že navrhovateľ dlhodobejšie dosahuje čistý mesačný príjem v rozpätí od 326,- do 361,- eur a poberá cestovné náhrady. Vyživovaciú povinnosť má k dvom deťom, takisto ako aj matka odporkyne, ktorá dosahuje príjem 476,79 eur. Súd s prihliadnutím na odôvodnené potreby detí, ako aj možnosti a schopnosti rodičov, znížil vyživovaciú povinnosť od podania návrhu, t.j. dňom 6. 5. 2015 na sumu 120,- eur mesačne. Na základe čiastočného späťvzatia návrhu rozhodol o zastavení konania. Vo zvyšnej časti súd návrh na zníženie výživného (na sumu 100,- eur) zamietol.

Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, prostredníctvom zástupcu podala odvolanie odporkyňa. Napadla výrok, ktorým súd znížil vyživovaciu povinnosť na sumu 120,- eur mesačne s tým, že v tejto časti je rozhodnutie súdu prvého stupňa nesprávne. Podľa nej súd nesprávne vyhodnotil skutočnosť, že došlo k zníženiu príjmu navrhovateľa od posledného rozhodnutia, keď v čase rozvodu manželstva a určovania vyživovacej povinnosti formou schválenia dohody nemal navrhovateľ prakticky žiadny príjem. Vodičské oprávnenie na vedenie nákladného motorového vozidla si robil až neskôr, preto nie je zrejmé, z akého príjmu a ako súd posudzoval zmenu v čase uzatvorenia dohody o výživnom a zmene o znížení výživného. Podľa odvolateľky navrhovateľ síce dosahuje príjem okolo 361,- eur mesačne, avšak poberá cestovné náhrady, ktoré síce nie sú súčasťou mzdy, avšak sú príjmom, ktorý výrazným spôsobom zlepšuje majetkové pomery navrhovateľa a sú hlavným stimulom pre vykonávanie práce vodiča diaľkovej kamiónovej dopravy. Poukázala na to, že navrhovateľ si riadnym spôsobom neplní vyživovaciu povinnosť, pričom má za to, že je v jeho možnostiach a schopnostiach poukazovať doteraz stanovené výživné. Pokiaľ súd poukazoval na skutočnosť, že v čase prázdnin, prípadne dovtedajšieho štúdia si privyrábala, jednalo sa o brigádnickú činnosť s nepravidelným príjmom, na čo súd nemal prihliadať. Poukazovala tiež na to, že navrhovateľ síce žiadal znížiť vyživovaciu povinnosť, avšak nesprávne v návrhu uviedol rozhodnutie, ktoré opravil až neskôr. Súd preto mal takúto zmenu návrhu zamietnuť. S poukazom na dôvody odvolania žiadala odporkyňa návrh na zníženie výživného zamietnuť a priznať jej náhradu trov odvolacieho konania.

K podanému odvolaniu sa prostredníctvom zástupcu vyjadril navrhovateľ. Uviedol, že s napadnutým rozsudkom súhlasí, súd vykonal rozsiahle dokazovanie, jednotlivé dôkazy vyhodnotil a svoje rozhodnutie riadne odôvodnil. Správne sa súd zaoberal existenciou zmeny pomerov na strane účastníkov konania a dospel k správne záveru, že takáto zmena nastala a je dôvod na zníženie výživného. Pracuje ako vodič v nákladnej doprave, jeho príjem je maximálne 360,- eur mesačne, nie je preto schopný platiť výživné na obidve dcéry v doterajšej výške 350,- eur mesačne. Odporkyňa nastúpila na vysokoškolské štúdium, s čím sú spojené výdavky, avšak zároveň je vekovo staršia a schopná privyrobiť si na úhradu vlastných nákladov rôznymi brigádami cez prázdniny, čo bolo v súdnom konaní aj preukázané, resp. aj popri štúdiu. Vypĺčané cestovné náhrady sú v prevažnej miere použité na zabezpečenie potrieb navrhovateľa pri zahraničných pracovných cestách. Žiadal preto, aby rozsudok prvostupňového súdu bol ako vecne správny potvrdený s tým, že trovy odvolacieho konania si neuplatňuje.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a po prejednaní veci postupom podľa § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok okresného súdu podľa § 220 O.s.p. v napadnutej časti zmenil tak, že výživné znížil na sumu 130,- eur mesačne od podania návrhu. Vo zvyšnej časti návrh na zníženie výživného zamietol. Ostatné výroky rozsudku prvostupňového súdu odvolaním nenapadnuté ponechal nedotknuté.

Aby súd mohol objektívne rozhodnúť o zmene rozhodnutia o výživnom, musí byť preukázané, že od poslednej úpravy výživného došlo k takej zmene pomerov, ktorá umožňuje zmenu pôvodného rozhodnutia. K zmene pomerov môže dôjsť jednak na strane dieťaťa, a to najmä v súvislosti s jeho fyzickým rastom, prípravou na ďalšie povolanie, uspokojovaním kultúrnych, športových potrieb, ale aj na strane rodiča v dôsledku rastu alebo odôvodneného poklesu príjmu, resp. zúženia alebo rozšírenia rozsahu vyživovacej povinnosti. Výživné súd určuje podľa stavu zisteného v čase vydania rozhodnutia. Pri rozhodovaní o zmene výživného je nutné porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného tak v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj v čase rozhodnutia nového.

Vychádzajúc z vyššie uvedených zákonných ustanovení po vykonanom dokazovaní postupoval správne prvostupňový súd, keď zisťoval, či od poslednej úpravy výživného došlo k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu rozhodnutia o výživnom. V tomto smere vykonal dostatočné dokazovanie, vyvodil z neho však nesprávny záver, keď ustálil, že je v možnostiach a schopnostiach navrhovateľa platiť na odporkyňu znížené výživné vo výške 120,- eur mesačne.

Z vykonaného dokazovania mal aj odvolací súd preukázané, že došlo k zmene pomerov, či už na strane odporkyne, ktorá je fyzicky staršia, začala študovať na vyššom stupni školy ako v čase predchádzajúceho rozhodnutia, avšak zmena nastala aj na strane rodičov. V čase schvaľovania dohody o výške výživného na čas po rozvode manželstva dňa 14. 11. 2011 vychádzal súd z príjmu, ktorý predtým dosahoval navrhovateľ z podnikateľskej činnosti, resp. z predchádzajúceho zamestnania. Dňom 23. 11. 2011 však bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v

Liptovskom Mikuláši, následne sa rekvalifikoval a začal vykonávať činnosť vodiča nákladnej dopravy. Túto prácu vykonáva od roku 2012 u viacerých zamestnávateľov, avšak jeho plat sa pohybuje v rozmedzí 326,- až 361,- eur mesačne. V prípade zahraničných pracovných ciest sú mu vyplácané aj diéty, a to mesačne až do výšky takmer 600,- eur. Matka odporkyne dosahuje čistý príjem okolo 476,- eur mesačne. Obidvaja rodičia majú ešte ďalšiu vyživovaciu povinnosť k dcére W. U..

Odvolačný súd podotýka, že aj vo vzťahu k tejto oprávnenej osobe bol podaný návrh na zníženie výživného, pričom prvostupňový súd rozhodol rozsudkom o znížení výživného na sumu 80,- eur k maloletej W. dňa 16. 9. 2015, pričom odvolací súd rozsudkom sp. zn. 9CoP/78/2015 rozsudok zmenil a výživné znížil na sumu 130,- eur mesačne od 6. 5. 2015.

S prihliadnutím aj na tieto skutočnosti sa potom odvolací súd stotožnil s tým, že je v možnostiach a schopnostiach navrhovateľa aj na odporkyňu prispievať výživné vo výške minimálne 130,- eur mesačne. Prihliadal pritom na skutočnosť, že odporkyňa oproti mladšej sestre študuje na vysokej škole, avšak má možnosť (tak ako aj doteraz bolo v konaní preukázané) si na štúdium, resp. bežné výdavky privyrobiť brigádnickou činnosťou. S prihliadnutím na odôvodnené potreby odporkyne, ako aj možnosti a schopnosti oboch rodičov súd za primerané považoval zníženie výživného na sumu 130,- eur mesačne, a preto v tejto časti zmenil rozhodnutie prvostupňového súdu a výživné takto stanovil.

Vo zvyšnej časti návrh na zníženie výživného zamietol. Ostatné výroky ostali nedotknuté.

S poukazom na ust. § 224 ods. 4 O.s.p. o prípadných trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.